

Zamyslenie

Sloboda

Čo iné by malo byť poslaním človeka, ak nie sloboda a láska? Človek a jeho úloha pre svet... Niečo, čo tu ešte nikdy nebolo, lebo všetky vyššie hierarchie sa zachievajú v poslušnosti k Bohu. Človek sa postupne k tejto slobode vymaňuje. Stále menej platí pravidlo, že musím tak žiť do akej oblasti sa narodím, do akého národa, do akej kasty, do akej rodiny. Stále menej platí, že musím žiť tak, ako je to predurčené zvyklosťami, stále viac sa vďaka Kristovi prebúdzajú v každom človeku iskry individuality. Človek je stále uvedomelejší, chce držať osud vo vlastných rukách, je nútený stále viac poznávať súvislosti, najmä vo veciach, ktoré dnes prestávajú fungovať. Nemôže sa starať napr. o včely, tak ako ho to naučil jeho otec, lebo tie včely napriek starostlivosti zomierajú. Dnes musí za ne bojovať, poznávať ich z mnohých hľadísk a sám rozhodovať, čo je pre nich najlepšie a aké spojenie starých ciest a nové hľadania spojiť. A tak je to so všetkými oblasťami života. Protisily usilujú o opak, aby bol človek závislý na drogách, na technike, konzume, aby bol zaklieštený v umelom systéme... Najviac možno vidieť zlyhania tam, kde človek odovzdáva svoju vôľu druhým, aby za neho rozhodovali - politikom, lekárom, vedcom, militantným zločkám, právnikom, nadriadeným...

Môžeme však vidieť stále viac ľudí, ktorí nechcú byť v tomto súkolesí, ktorí to pociťujú ako jarmo a hľadajú cesty von. Títo ľudia hľadajú cesty spolupráce, kde každý je zodpovedný za to svoje, pre čo sa rozhodol, ale kde nikto nie je ten, kto stojí nad tým druhým, kde nie je tzv.kolektívna vina, kde by sa zodpovednosť potom zvalila na tzv.predpisy, kde človek uznáva v druhom človeku tie

schopnosti, ktoré on sám nemá a vzájomne sa učia v rovnocennosti. Miesto medzi slobodnejšími ľuďmi, kde je vedomie k tomu, že skutočná láska môže byť len medzi dvomi individualitami a nie v davovej psychóze vzájomného odovzdávania sa vo falošných dotykoch a prejavoch lásky.

Preto i v knihe *Filosofia slobody* Rudolfa Steinera znejú slová hneď v úvode o láske ako o schopnosti vidieť i budúcnosť druhého a v tej budúcnosti, ktorou si ešte bude musieť dotýčný prejsť, uznať jeho veľkosť.

Najťažšia úloha, ktorá bola človeku daná – vydobyť utrpením slobodu, slobodu láskyplného dávania. Táto sloboda bude raz tak obrovskou hodnotou, že bude v svojej obeti vykupovať i padlé bytosti a bytosti vyšších svetov a umožňovať im poznať, čo to sloboda a láska sú.

Najušľachtilejšie poslanie bolo dané do vienka človeku. Poklad, za ktorým sa najťažšie kráča skrz bolesť a utrpenie, ale ktoré má najvyššiu hodnotu skrz schopnosť dávať si navzájom pravú a pravdivú lásku.

Perla Perpetua Voberová